

bindelse med en Reform, af de forskellige Emolumenter, som Professorerne have paa andre Maader, og ved hvis Fordeling, der ogsaa skulde — jeg ville ikke sige: gøres Retfærdighed gældende, men som falde saaledes tilfældig, at det maatte hindre enhver almindelig Lønningsordning. Saaledes er om trentantningen. Det ærede Mindretal, hvis Forslag foreligger til Vedtagelse, har ikke — det paastønner jeg — videre draget denne Sag frem. Det har da rimeligvis set, at der ikke var nogen som helst fornuftig Tanke deri, idet det, bortset fra de selve Professorstillingerne aldeles ikke vedkommende Ydelser og Mydelser, som Professorerne have i andre Stillinger, er noget saa ringe, der er Tale om for det overvejende Flertals Vedkommende, at det ikke kan have nogen kendelig Indflydelse paa de paagældende Professorers økonomiske Stilling, og at der ikke kunde være Tale om at gribe ind i dette uden at røre ved Legatbestemmelser og uden at bringe til Ophør de Hverv, en Professor kan have, men som han ogsaa kan give fra sig, eller paa mange andre Maader hindre den fornuftige Ordning, som nu findes Sted ved den lille Rest af et akademisk Sportelbæsen, som nu findes, der i Virkeligheden er finansstelt eller økonomisk set for den enkelte saa lidet betydnende. Jeg maa derfor ganske vist, idet jeg udtaler min Sympati for Tausen i det mit Forslag nær liggende Forslag, som er fremsat om Lønningerne af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling), og idet jeg vilde have paastønnet, om man kunde have naaet det af det ærede Medlem for Storeheddinge (S. Scavenius) fremsatte Forslag om dog nogen Forøgelse af de normerede Professorater, og dog nogen Forhøjelse af de lavere Lønningssatser, tilraade ikke at stemme for Vedtagelsen af disse Forslag, fordi jeg antager, at det vilde være det samme, som ikke at faa Loven, og fordi jeg fastholder, at det dog er bedre at faa denne Lov end at blive staaende ved den nuværende høist utilfredsstillende Tilstand. Resultatet bliver ganske vist, at de 6 ældste Professorer ved Universitetet faa ingen Forbedring i deres Stilling, hvad jeg naturligvis beklager, men alle de andre faa en øjeblikkelig Forbedring af 400 Kr.; den ene faar ganske vist kun 300 Kr., men det skyldes særlige Forhold. Jeg beklager naturligvis dette for de 6 ældste Professorers Vedkommende, fordi jeg ganske vist ikke kan slutte mig til den Betragtning, der synes at ligge i Betænkningen, at de ældre Professorer skulde være mindre værd for Universitetet. Det er jo langt fra Tilfældet.

Ganske vist er Forholdet det, at for den begyndende Professor ligger Bægten i høj Grad paa det Arbejde, han maa udføre for sin egen Skyld, men at Frugten for Universitetet og Samsundet i Regelen er langt større og betydningsfuldere af de ældre end af de yngre Professorer er uimodsigeligt, og selv om den ældre ikke behøver saa meget Arbejde, fordi hans Hjerne en Gang er trænet i en bestemt Retning, er det beklageligt, at der ved denne Lejlighed ikke kan gives ogsaa en Paastønnelse deraf, men det er jo ikke andet, end hvad der saa ofte sker ved almindelige Lønningslove, der beregnes for Fremtiden, at Resultatet kan blive, at der er enkelte, der i Øjeblikket ikke faa den tilsigtede Fordel. Jeg forudsætter, at naar der saaledes ikke bliver Tale om ny Professorater, ville de tre nu ansatte ekstraordinære Professorer faa deres Forhold ordnede ved den næste Finanslov, naar den bliver færdig. Det kræver jo Retfærdighed i høj Grad, og det er, som den ærede Ordfører bemærkede, kun en Følge af, at man ikke vil normere disse tre Professorater i Loven, at de ikke ere komne med. Naturligvis bliver ved en saadan Henviisning til Finansloven Følgen, at de paagældende Professorater stadig kun blive ekstraordinære, idet man ikke kan komme til en anden Ordning, hvorved de ophøjes til normerede Professorater, eller hvorved Professoraterne genbesættes, ved Forhandlingerne om Finansloven. Jeg forudsætter fremdeles med Hensyn til §§ 8 og 9, som handle om de runde Summer, at da der ved de Endringsforslag, der nu ere fremsatte, er for et Par Institutter Vedkommende, nemlig det mineralogisk-geologiske Institut, og det kemiske Laboratorium, kun beregnet, hvad der nu gives til de paagældende Institutter, er der ved den Begrundelse, som nu finder sit Udtryk i Betænkningen, paakaldt en mere omfattende Ordning, naar først disse Institutter ere flyttede ind i de nye Lokaler, og jeg anser mig altsaa for fuldt besøjet til at fremkomme med Forslag om Forøgelse paa disse Punkter af Hensyn til disse Institutter, naar dette Tidspunkt er kommet. Om disse og andre Punkter, som ikke have fundet deres naturlige Plads i Normeringen, forudsætter jeg, at jeg er besøjet til at bringe dem frem paa det kommende Mars Finanslov, uden derved at komme i Modsigelse med den Anbefaling, jeg giver Forslaget. En enkelt Redaktionsrettelser vil jeg forbeholde mig at konferere med Udvalget eller den ærede Ordfører om til 3dje Behandling. Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa tilraade at stemme for de af et Flertal